

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—માગશર. અંક ૫ મા.

પ્રભુ સ્તુતિ.

શાર્દૂલવિકીડિત.

વર્ષે શાંતિ^૧ સુધા તણા સુજલને સદ્ દેશના દાનથી,
ગાજે જે રહિને સમોસણ^૨ નમે ગાંભીર્યના માનથી;
જ્યાં વિધુત્ ચપલા બની ચલકતી બામંડલે શ્રી^૩ ધરી,
તે આપો જિનમેધ^૪ સર્વ જનને શાંતિ કુતાપો^૫ હરી. ૧

સ્રગધરાવૃત્તમ્

યસ્યાસ્યં ભાતિદિવ્યં સમરસ સરસિ શ્રેષ્ઠફુલ્લાબ્જતુલ્યમ્ ।

કુર્વલ્લજ્જાયમાનમ્ રવિમમરશિરો મૌલિના પાદયુગમમ્ ॥

વિષ્ણુવૃષ્ટિઃ પ્રબોધામૃતમયવચ્ચર્મા મેઘધારેવ કીર્ણા ॥

પઙ્ચાંગૈસ્તં પ્રણમ્ય પ્રમુખાજિનવરમ્ પ્રાર્થયે મોક્ષમાર્ગમ્ ॥ ૧ ॥

૧ શાંતિરૂપ અમૃતના સારા જલને જે વર્ષે છે. ૨ સમોસણ રૂપ આકાશમાં ૩ શોમાને ધારણ કરનારી. ૪ શ્રી જિન ભગવંત રૂપ મેધ. ૫ નહારા પરિતાપ.

૯૯

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

ટીકા.—જેનું મુખ (વદન) સમતા રૂપ રસના સરોવરમાં ઉત્તમ પ્રકુલિત કમળ ખરાબર સુંદર શોભા આપે છે. વળી જેનું ચરણ યુગળ દેવતાના શિર ઉપર રહેલા મુકુટોએ કરી રવિને પણ લજ્જાવાન બનાવે છે. (એટલે કે દેવલોકો જેના ચરણ યુગળમાં મસ્તકો નમાવતાં તેમના મુકુટોનું એટલું બધું તેજ થાય છે કે રવિપણુલાજે છે.) વળી જેના અમૃતમય વચનોની વૃષ્ટિ મેઘ ધારાની પેઠે સર્વત્ર ફેલાઈ રહેલી છે તેવા પ્રથમ જિનવર એટલે આદીશ્વર ભગવાનને પંચાંગે પ્રણામ કરીને મોક્ષ માર્ગની યાચના કરું છું.

કાવ્ય ચમત્ક્રાંતિ.

શાર્દૂલવિકીરિત છંદ.

આરંભે અવકાશને^૧ અચલતા,^૨ ઐશ્વર્ય ઔદાર્યતા,
આત્મા નાદિ અનન્તની અમલતા,^૩ વાદે અનેકાન્તતા;^૪
ને આનન્દ અગમ્ય અન્તવિણુ જે, આપે અનાઘન્તથી,^૫
આત્માનન્દમય પ્રબોધ કરિશું, આદીશ્વરાદિ નમી. ૨

ટીકા.—આરંભમાં જે અવકાશ એટલે (શક્તિ—વીર્ય) અચલપણું, ઐશ્વર્ય, ઉદારતા, નાદિ એટલે આદિ નહિ અને અનન્ત કહેતાં અન્ત નહિ એવી મતલબ કે અનાઘન્તની નિર્મળતા આત્માને આપે છે, વળી વાદમાં અનેકાન્તપણું (સ્વાદ્વાદ શૈલી) અને અગમ્ય તથા અન્ત વિનાનો આનન્દ અનાઘન્ત કાળથી છે તે શ્રી આદીશ્વરાદિ એવીશ તીર્થંકરોને નમીને આત્માને આનન્દમય પ્રબોધ કરીશું.

---

૧ શક્તિ. ૨ સ્થિરતા. ૩ નિર્મલપણું. ૪ એકાન્તપણું નહિ તે. ૫ અનાઘન્ત કાલથી.

કાવ્ય અમત્કૃતિ.

૯૯

~~~~~

(ઉપરના પ્રથમ પાદનો પ્રથમ, દ્વિતીયનો દ્વિતીય, તૃતીયનો તૃતીય અને ચતુર્થપાદનો ચતુર્થ વર્ણ લેતાં:—“ આત્માનન્દ ” એવો શબ્દ નિકળે છે. વળી પ્રથમ ચરણનો એક, બીજાનો બે, ત્રીજાનો એક અને ચોથાના તમામ વર્ણ લેતાં:—“ આ આત્માને આત્માનન્દ મયમ્બોધ કરીશું, આદિશ્વરાદિનમી ” આવું પદ પણ નિકળે છે.)

વસન્તતિલકા છંદ.

આ જીવને સકળ, સુંદરતા મળે છે,
આત્મા તમામ ઉપરે પ્રભુતા ધરે છે;
આનન્દ વૈભવ સુખો, મળતાં ધણેરાં,
વેપારમાં અચઢ છે, જિત માર્ગ ઠેરા. ૩

ટીકા—આ જીવ કહેતાં પ્રાણીને અથવા આ જીવને એટલે આ જીવનમાં (જન્મમાં) તમામ પ્રકારનું સૌંદર્ય (શોભા) મળે છે. વળી તમામ પ્રાણીઓ ઉપર પ્રભુપણું (ઉપરીપણું) મળે છે. અને વૈભવ સુખાદિ ઘણા મળે છે તે જ જિત માર્ગના વેપારમાં અચળ છે તેને મળે છે. (આ છંદના ચરણના પ્રથમનાનો એક, બીજાનો બે, ત્રીજાના ત્રણ અને ચોથાના ચાર+ચાર=આઠ વર્ણ લેતાં:— “ આ આત્મા આનન્દ વેપારમાં અચઢ છે. ” એવું વાક્ય નિકળે છે.)

વસન્તતિલકા છંદ.

આ જીવને સકળ સાધન છે મળેલાં,
આત્મા ! વિચાર પછિ તત્ત્વ સુધર્મ ઠેરાં;
આનન્દ જ અમિત ઈશ ઉપાસને લે,
આરૂઢ છે અવનિમાં શિવ માર્ગમાં તે.

૧૦૦

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

~~~~~

ટીકા:—આ પ્રાણીને સર્વ સધન મળેલાં છે તો હે આત્મા! સુધર્મનાં તત્ત્વનો વિચાર કર; કારણ કે જેઓ ઇશ્વરાધનામાં અમિત અર્થાત્ માર્યા વિનાનો (અત્યંત) આનન્દ લે છે તેઓ આ દુનિ-આમાં શિવમાર્ગ એટલે મોક્ષમાર્ગમાં આરૂઢ થયેલા છે.

(આ છંદમાં પણ જે વાક્ય નીકળે છે તે બાળબોધ અક્ષરથી દર્શાવેલું છે.)

લેખક, પીતાંબર ભવાનદાસ નાવડિઆ.

ભાવનગર

શ્રી કેલવણીની આવશ્યકતા.

(શાહ ત્રિભુવનદાસ ઓધવજી, હાઇકોર્ટ પ્લીડર, મુંબઈ).

ગૃહિણી સચિવઃ સસ્ત્રીમિત્રઃ પ્રિય શિષ્યા ॥

યત્ર નાર્યસ્તુ પૂજ્યન્તે રમન્તે તત્ર દેવતાઃ ॥

‘એક લાયક ‘મા’ સો શિક્ષકની ગરજ સારે છે.

શ્રી કેલવણીનો વિષય બહુજ અગત્યનો છે. જોકે આ વિષય વાંચવો યા સાંભળવો એ હવે ઘણા લોકોને રૂચિકર નહીં હોય કારણકે એ ઘણો ચર્ચાઈ ગયેલો છે તથાપિ જ્યારે એ વાંચીને કે સાંભળીને યથેષ્ટ લાભ લેવામાં આવ્યો હોય એમ દૃષ્ટિગોચર થતું નથી ત્યારે કોઈ લેખક કે વક્તા તે હાથમાં લે એ અયોગ્ય નહીં ગણાય. સ્ત્રીઓની અને પ્રજાની આધુનિક સ્થિતિ એમ જ્ઞાન કરાવે છે કે આવા વિષયો વારંવાર લખીને તથા ભાષણદ્વારા લોકોના કાન જગૃત કરવાની ધણી જરૂર છે.

શ્રી કેલવણીની અવશ્યકતા ૧૦૧

દેશની ચડતીનો આધાર તે દેશની પ્રજા વિદ્વાન, યજ્ઞવાન અને ગુણી હોય તે દેશ કળા કૌશલ્યવાળો હોઈને સમૃદ્ધિવાન હોય છે. આવી પ્રજાને જન્મ આપનાર માતાઓ એવાજ ગુણોવાળી હોવી જોઈએ. પક્વ ફલોથી શોભાયમાન વૃક્ષને જન્મ આપનાર ખીજ પણ પક્વ હોય છે. ઉચ્ચ પ્રજાની પ્રાપ્તિને વા પ્રજાની ઉત્પત્તિ અર્થે શ્રેષ્ઠ ગુણો મળે તેવી કેલવણી રૂપી ખીજની આવશ્યકતા છે. શ્રીઓ ફળવાયલી હોય તોજ તેઓ પોતાના અચ્ચાંચ્ચાને સારી રીતે ફળવી શકે એટલે કે તેઓના શરીરની યોગ્ય સંભાળની સાથે તેઓમાં બુદ્ધિ તથા સદ્ગુણોની ભાત પાડી શકે એ નિર્વિવાદ છે. બાળકને અચપણમાં માતાજ સોખતી છે. જમ જીવડાઓ જે પાંદડા ઉપર ઉત્પન્ન થાય છે અને જે પાંદડામાંથી તેઓને પોષણ મળે છે તે પાંદડાંનાજ રંગના થાય છે તેમ બાળકો માતાના વર્તનને બરાબર અનુસરે છે. બાળકો પોતાની મા જેમ કરે છે એલે છે તેમ પોતે કરે છે અને એલે છે. તેઓના કુમળા મગજમાં માની વર્તણુકની કઠી ન જુસાય એવી છાપ પડે છે. જેમ એક નાના રોપામાં ઝીણો કાપો પડયો હોય અને તે મોટું વૃક્ષ થતાં તે ઝીણો કાપો મોટા હંડા કાપા રૂપે દર્શન દે છે તેમ કુમળા મગજમાં ઝીણી છાપ મોટપણે મોટું રૂપ પકડે છે. એક અંગ્રેજ કવિ કહે છે કે Child is the father of man પુત્રના લક્ષણ પારણામાંથી જણાય. બાળકાએ જે રીતભાત નાનપણમાં જોઈ હોય તે પ્રમાણેજ તેઓ મોટપણે વર્તે છે. નિશાળમાં મળેલું શિક્ષણ નાનપણમાં મળેલ ઘર ફળવણી આગલ અસર કારક લેખાય નહીં. બાળપણમાં મગજ જેટલું જ્ઞાન મેળવે છે તેથી ધણુંજ આછું જ્ઞાન તેની પછીની જી-

૧૦૨

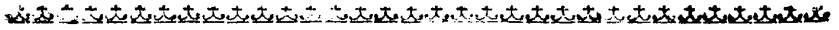
આત્માનંદ પ્રકાશ.

હગીમાં મેળવેછે ચારિત્ર જ્ઞાનપણમાંજ બંધાયછે. માઆપોના વર્તનની અસર બાળકોના વર્તન ઉપર એટલી બધી છાપ પાડેછેકે બાળકોને ઉત્તમ કેળવણી આપવાને અર્થે 'મા આપોએ પોતેજ શુદ્ધ વર્તન રાખવું.' એ આત્મ સુધારણાજ બાળકોને સુમાર્ગેદારશે. બાળકોને કાંઈ શીખવવું પડતું નથી તેઓ વગર શીખવ્યે દેખાદેખીથી પોતાની મેળેજ શીખે છે બાળકોની અવલોકન શક્તિ તીવ્ર હોય છે, તેને જ પદાર્થો જોયે છે તેની બાળક ઉપર તેવી છાપ પડે છે. જ્ઞાનપણમાં ભય જોયો તો બાલક બીકણ થાય છે તેમ શોક જોયો હોય તો બાળક ઉદાસીન પ્રકૃતિનું થાય છે માટે બાળકને બહુજ સાવચેતીથી ઉછેરવાની જરૂર છે. ભય શોક દર્શક પદાર્થો તેની નજરથી દૂર રાખવા જોઈએ. રૂદન કરતા માણસોથી બાળકને દૂર રાખવો જોઈએ. વળી બાળકોને નવસ્રા રાખવા એ પણ ઠીક નથી. શરીરને નુકશાન થાય છે તેની સાથે જ પદાર્થોનું જ્ઞાન ન થવું જોઈએ તે પદાર્થોનું જ્ઞાન થાય છે જ હાનિ કરે છે. આપણને ઉધાડા રહેવું નુકશાનકારક છે પણ બાળકને નથી એમ લોકો માનેછે. ઉપર જણાવેલી ભૂલો કેળવણી માતાથી કદી નહીં થાય.

પાશ્ચિમાત્ય કવિ બાયરન પોતાની માતાના સ્વભાવને અનુસરી ચીડીયો બન્યો હતો. એકવાર આખા યુરોપને ધ્રુજવનાર નેપોલ્યોનમાં પોતાની માતાનાજ સૌર્યાદિ ગુણો પ્રગટ થયા હતા. એક નાની ચોરી કરનાર છોકરાને મજલસ્ટ્રેટ તરફથી સજા કરવામાં આવતાં તેણે પોતાની માને મળવાને અરજ કરી અને તેની સાથે વાત કરવા જતાં તેનું નાક કરડી ખાધું હતું એવું દર્શાવીને કે માએજ આવુંજ કામ કરતાં શીખવ્યું છે.

શ્રી કેલવણીની આવશ્યકતા.

૧૦૩

અંગાણના કેટલાક લોકોએ સરકારને વિદ્યાર્થીઓની નીતિ સંબંધી શિક્ષણ વધારવા તરફ વિશેષ ધ્યાન આપવા માટે એક અરજી હાથેજ કરેલી તેના જવાબમાં કલકત્તાના હાલના વાઈસરોય લોર્ડ મીન્ટોએ જણાવ્યું કે વિદ્યાર્થીઓની નીતિનો આધાર ચાર બાબતો ઉપર રહેલો છે, પ્રથમ ગૃહસંસ્કાર યાને કેળવણી (૨) નિશાળના શિક્ષકની વર્તણૂકની વિશ્વાર્થીઓ ઉપર થતી અસર (૩) નિશાળમાં શીખવાના પુસ્તકોની શીખનાર ઉપર થતી અસર (૪) બોરડીંગમાં રહેવાથી થતો લાભ. એ ચાર બાબત પૈકી પ્રથમ બાબતમાં સરકાર વચ્ચે આવી શકે નહીં. બીજી ત્રણ બાબતોમાં સરકાર યોગ્ય ધ્યાન આપે છે અને દેખરેખ રાખે છે. છતાં છેવટે એમ જણાવવામાં આવ્યું કે નીતિ શિક્ષણની બાબતમાં લાગતા વળગતાઓએ પોતેજ વિશેષ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. આથી સમજશે કે નિકટસમાગમમાં રહેતા માણસો જેટલું ધ્યાન આપી શકે અને લાભ થાય તેવો બીજાઓથી ગમે તે પ્રકારે થઈ શકશે નહીં.

ગૃહવ્યવસ્થાની બાબતમાં જોઈશું તો સારી કેળવણીથી સ્ત્રીના ઘરમાં ગરીબાઈ છતાં પણ તેનું નાનું ઘર સુખનું સ્થાન થઈ પડે છે. અણકેળવણીથી સ્ત્રીના ઘરમાં ગરીબાઈ દુઃખ અને ક્લેશ કરાવે છે, પણ કેળવણીથી સ્ત્રીના ઘરમાં ગરીબાઈ હોય તો તે વર્તાતી નથી પરંતુ તેથી ઉલટું તેના ઘરમાં સંતોષ અને તેથી થતો આનંદ વર્ષા રહે છે.

સારી કેળવણીથી સ્ત્રી એક નિઃસ્વાર્થ ઉત્તમ મિત્રની ગરજ સારે છે. તેની સોબતમાં સુખ બમણું વર્તાય છે, અને દુઃખ અર્ધું લાગે છે. અણકેળવણીથી સ્ત્રી પોતાના પતિની મુશ્કેલીઓનો

૧૦૪

આત્માનાં પ્રકાશ.

ખ્યાલ કરી શકતી નથી તેથી તે અર્ધી ઓછી થવાને બદલે
હલદી ખમણી જણાય છે.

यत्र नार्यस्तु पूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः ॥ આ મહા વાક્ય
મને સ્ત્રીઓ પ્રતિ આપણે કેમ વર્તીએ છીએ તથા કેમ વર્તવું
જોઈએ તે બાબતની એક રેખા આપવાને દોરે છે. તે રેખા આ-
પતાં મને બાવનગર જૈન ભોરડીંગના મેલાવડાથી મળેલો તાજો
અનુભવ વાંચકની સમક્ષ હિતને અર્થે મૂકવાનું મન થાય છે. તે
મેળાવડાના દર્શન કરવા તથા વિધાનું બહુમાન નજરે જોવા
બપોરના સમયે અડધો માઇલ ચાલીને આવેલી ઉત્સુક સ્ત્રીઓને
મેળાવડાના મંડપમાં હાજર થવા દીધી ન હતી. તે અનાદર સ્ત્રી-
ઓના પ્રતિ સુજ્ઞ જનોના હાથે થવો ઘટતો નહોતો કે જ્યારે આ-
પણે કોન્ટ્રેસ મંડપમાં તથા વ્યાખ્યાન શાળાઓમાં તેઓને માન
પૂર્વક બેઠક આપીએ છીએ. આપણે સ્ત્રીઓને દાસી તુલ્ય ગણીએ
છીએ પણ મૃદ્વિણી સચિવઃ સર્વત્ર મિથ પ્રિયઃ શિષ્યા એમ નહી
ગણીએ તો પરિણામ એવું આવે છે અને આવશે કે તેઓ એવા
વર્તનથી પોતાને હલકી ગણશેજ અને પોતાની સ્થિતિ કદી બદ-
લાવાની નથીજ, પોતાની સારી ગણના થવાની નથીજ, માટે
સારી ગણનાને યોગ્ય છે એમ દેખાડી આપવાને માટે જે પ્રયત્ન
કરવો જોઈએ તે કરવાને તેઓને બીકકુલ ઉત્તેજન રહેશે નહી.
આપણે તેઓની સારી અભિલાષાઓને માર્ગ આપવો જોઈએ.

તમે સ્ત્રીઓને માન આપતા શીખશો તો તેઓ તમોને વધારે
માનની નજરથી જોશે કારણ કે કુદરતનો નિયમ છે કે આપણે
આપીએ તે કરતાં વિશેષ મેળવીએ છીએ.

શ્રી કેલવણીની આવશ્યકતા.

૨૦૫

~~~~~

આપણે સ્ત્રીઓની સારી અભિલાષાઓ બીન કેળવણીથી દાખી દીધી છે. તેઓની સારી ઇચ્છાઓને રસ્તો આપવો તેમાં તેઓનું તેમજ આપણું શ્રેય છે. એથી વિરૂદ્ધ વર્તનથી ઉચ્ચ પ્રજાની આશા રાખવી ફેાકટ છે.

આપણી સ્ત્રીઓ પોતાના સ્વામી તરફ લકિતભાવથી જુએ છે તથા તેમજ વર્તે છે એ આપણું ઉચ્ચ આર્યત્વ જગ જાહેર કરે છે. પરંતુ તે અનુપમ લકિતનો આપણે અંશમાત્ર બદલો વાળતા નથી. આપણે તેને પુરૂષ સહાયક તરીકે કામ કરતી જોવાને ઇચ્છતા નથી. આપણે તેને ફક્ત આપણી સ્વાર્થ બુદ્ધિ સંતુષ્ટ કરવા નિર્માણ થએલ વસ્તુની જેમ ગણીએ છીએ. આપણી સ્ત્રીઓની સ્થિતિ આપણે ત્યાંની ચાકરડી કરતાં પણ વધુ ખરાબ છે. જ્યાં સુધી તમે તેની પ્રાચીન આર્ય સ્ત્રીઓના જેવી ગણના કરશો નહીં અથવા તેવી ગણના થાય એમ તેઓને કેળવશો નહીં ત્યાં સુધી તેઓનું તથા તમારી પ્રજાનું શ્રેય થવામાં ખલેલ પહોંચશે અને એ રીતે આપણો આર્ય દેશ વીર પ્રજાની ખામીવાળો રહેશે અને કંગાલીઅત ભોગવશે. આપણે ઉત્તમ તીર્થંકર શ્રી રૂપભદ્રેવનો દાખલો લેવો જોઈએ કે જેણે પોતાની બે પુત્રી બ્રાહ્મી અને સુંદરીને જુદી જુદી વિદ્યા તથા કલાનું શિક્ષણ આપ્યું હતું. માટે સ્ત્રીઓને કેળવો તેઓની સ્થિતિનું ભાન કરાવો અને એ રીતે તેઓને ઉંચે દરજ્જે પહોંચાડવાનું શીખવો. મદલીકુંવરીએ તીર્થંકર પદ પ્રાપ્ત કર્યું તેનો કાંઈક ખ્યાલ કરો અને કરાવો. અને સ્ત્રી કેળવણી એ ઉભય પ્રકારના સુખનું મુખ્ય સાધન છે એમ સમજો અને સમજાવો.

તથાસ્તુ.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

द्वेषादि दोष त्यज्वा विषे.

(સન્મિત્ર કુપૂર વિજયજી તરફથી.)

સુગ બંધુઓ અને શાણી બહેનો—

ધર્મા, ખાર, અસૂયા, અદેખાદ અને મત્સર એ સર્વ દ્વેષનાજ પર્યાય છે. દ્વેષ એ ખૂરી ચીજ છે કે જે આત્માને અત્યંત સંતાપ કરે છે, શાંતિનો ભંગ કરે છે, લોહી અવટાવે છે, વૈર બંધાવે તથા વધારે છે યાવત્ ધોરાતિધોર નરકાદિક દુર્ગતિમાં રજાવાયે છે. રાગ અને દ્વેષ એ બંને, કષાયથીજ પ્રભવે છે. તેમાં દ્વેષ એ ક્રોધ તથા માનનું પરિણામ છે અને રાગ એ માયા અને લોભનું પરિણામ છે. આ સર્વ મોહરાજનો પરિવાર છે. રાગ અને દ્વેષ બંને સહોદરો (એકજ માના જણ્યા) મોહ રાજના પુત્રો છે. બંને મોહ પુત્રો, જગત્ માત્રનો પરાભવ કરતા, મૂઠ જનોને અંધ તુલ્ય કરી નાંખે છે. જ્ઞાની જનો, રાગને કેસરીસિંહ તુલ્ય અને દ્વેષને મત્ત (મદોન્મત્ત) હાથી તુલ્ય કહે છે. અર્થાત્ તે બંનેનો જય-પરાજય કરવો બહુજ મુશ્કેલ જણાવે છે. છતાં તેમનો અવશ્ય જય કરવો યોગ્ય છે. રાગ, દ્વેષ અને મોહ એ ત્રણ મહાદોષો ત્રિદોષની જેવા ભયંકર હોવાથી સર્વથા પરિહરવા યોગ્ય છે ઉક્ત ત્રણે મહાદોષોનો પરિહાર (ત્યાગ ક્ષય) કરવાથીજ આત્મા પરમાત્મદશા પામે છે. તે વિના પામી શકતો નથી. એવો સર્વથા દોષ-મુક્ત આત્માજ જિન, અરિહંત વીતરાગાદિક સાર્થક નામથી ઓળખાય છે. આવા વીતરાગના સાચા દીલથી સેવા કરનાર પોતે પણ નિર્દોષ થઈ શકે છે. પરંતુ

द्वेषादि द्वाष त्यज्या विष.

१०९

આવા સાચા-સત્ય સર્વજ્ઞ વીતરાગની સેવા કરવાની રીતિ-નીતિ જાણવાની, નિર્દોષ થવા ઇચ્છનાર દરેક શખ્સને ખાસ જરૂર છે. દરેક નાના કે મોટા સ્વામીની સેવા કરવા અને સેવા કરી અભીષેક લાભ લેવા ઇચ્છતા સેવકે અવશ્ય સમજી રાખવું જોઈયે કે મારા સ્વામીનો શો ઉદ્દેશ છે અને ઉક્ત ઉદ્દેશ સાધતા તેની શી આજ્ઞા છે ? આવું લક્ષ રાખી જો સેવક સ્વામીની સેવા કરે તો થોડા વખતમાં સ્વામીની મેહેરબાની મેળવી શકે; યાવત સ્વ-ઇષ્ટલાભ પણ મેળવી શકે. પરંતુ આથી વિરુદ્ધ વર્તનાર તેમ મેળવી શકશે નહિં. આપણા સ્વામી-પ્રભુ વીતરાગ છે અને તે પોતે સર્વથા દોષ મુક્ત હોવાથી ત્રિભુવન પતિ છે તો તેની પવિત્ર આજ્ઞાનું આરાધન કરવાજ આપણે સદા સન્મુખ રહેવું યુક્ત છે. આપણા પરમ પવિત્ર પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞાનું રહસ્ય એજ છે કે આપણે પોતે પણ ઉક્ત મહા દોષો-રાગ, દ્વેષ અને મોહ-નો સર્વથા જય કરવાજ ઘટતો પ્રયત્ન કરવો. તેમ કરતા અન્ય જનોને ઘટતું સહાય દેવું અને દોષ મુક્ત થયેલા મહા પુરૂષોના સદ્ગુણોનું અનુમોદન કરવું. આમ પોતે જાતે કરવું અને અન્ય યોગ જીવોને સદ્ગુણો દર્શાવે તેમજ કરાવવું તન, મન, અને વચનથી સર્વ પ્રકારે દોષનું દૂર કરવા પૂર્વક સદ્ગુણનું જ સેવન કરવા અહોનિશ મગ્ન રહેવું યુક્ત છે. આવીજ શ્રી પરમાત્મ પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞા છે. અને તેનું રહસ્ય પામી આપણે આપણા સર્વોત્તમ સ્વામીની સેવા-આરાધના કરવી યોગ્ય છે. ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે કે પ્રભુજીની પવિત્ર આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન થવા નજ પામે. આટલા માટેજ આપણે પર પ્રતિ ખાર, ઈર્ષા, અદેખાઈ વિગેરે વીતરાગ પ્રભુની આજ્ઞા

૧૦૮

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

વિરૂદ્ધ લાવના નજ કરવી જોઈયે. આ વાતને દઢ કરવા શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાય શ્રી યશો વિજયજીનાં અમૃત વચનોની યાદી આપવી યોગ્ય લાગે છે અને આશા છે કે એવા નિષ્કારણ બંધુ તુલ્ય મહાત્માનાં અમૃત વચનનો આ સ્વાદ લાડી સુજવશે સ્વપર હિત સાધવા વિશેષે સન્મુખ થશે; જેથી તેઓ દોષ માત્રને દૂર કરી પરમ શાંતિ અનુભવી અક્ષય સુખના ભાગી થશે.

શીતલ ચિત્ત શાંતિનાશક દ્વેષ દોષ દૂર કરવા શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાયજી ઉપદિશે છે કે—

દ્વેષ ન ધરિયે લાલન દ્વેષ ન ધરિયે, દ્વેષ તજ્યાથી લાલન શિવ સુખ
વરિયે લાલન શિવસુખ વરિયે.
પાપસ્થાનક અગ્યારમું ફૂડું, દ્વેષ રહિત ચિત્ત હોય સવિરૂડું લા-
લન હોય સવિરૂડું. ૧
ચરણ કરણ ગુણ બની ચિત્રશાળી, દ્વેષ ધૂમે હોય તે સવિકાળી
લાલન તે સવિકાળી. ૨
જ્ઞાપ બેતાળીશ શુદ્ધ આહારી, ધુમ્ર દોષે હોય પ્રબળ વિકારી.
લાલન પ્રબળ વિકારી. ૩
ઉત્ર વિહારને તપ જપ કિરિયા, કરતા દ્વેષ તે ભવમાંહિ કિરિયા.
લાલન ભવમાંહિ કિરિયા. ૪
‘યોગનું’ અંગ અદ્વેષ છે પહેલું, સાધન સવિ લહે તેહથી વહેલું.
લાલન તેહથી વહેલું. ૫
નિર્ગુણ તે ગુણવંત ન બળે, ગુણવંતના ગુણ દ્વેષમાં તાણે.
લાલન દ્વેષમાં તાણે.

૧ મૂળગુણ અહિંસાદિ અને ઉત્તર ગુણ પિંડ વિશુદ્ધ્યાદિ. ૨ મનોહરમહેલ. ૩ ગોચરીના ૪૨ દોષ ૪ વસ્તુને કે વસ્તુના ધણીને કવખોડીને વાવરવું ૫ યમ, નિયમ, વગેરે અષ્ટાંગ યોગ.

દ્વેષાદિ દોષ ત્યજવા વિષે.

૧૦૯

~~~~~

આપ ગુણી ને વળી ગુણુ રાણી, જગમાંહે તેહની કીરતી જગી.

લાલન કીરતિ જગી. ૭

રાગ ધરી જે જિહાં ગુણુ લહિયે, નિર્ગુણુ ઉપર સમચિત્ત રહિયે.

લાલન સમચિત્ત રહિયે. ૮

જવસ્થિતિ ચિંતન સુજશ વિલાસે, ઊત્તમના ગુણુ એમ પ્રકાસે.

લાલન એમ પ્રકાસે. ૯

દ્વેષ અગ્નિ શાંત કરવા સર્જનો સમતા રસનું સેવન કરે છે, અન્યજનોને એવોજ ઉપદેશ દે છે અને જેમ બને તેમ શાંત-સ-માધિ રસનું પોષણ કરે છે. દુર્જનોઆથી વિલક્ષણ રીતે વર્તે છે. તેઓ બીજના સારામાં રાજ હોતા નથી, બીજનું સાડું સાંજી ખમી શકતા નથી, ઊલટા બીજને સુખી બોઈ સંતાપ ધરે છે અને સામાને દુઃખી સ્થિતિમાં આવેલા બેવાને આતુર રહે છે. છતાં ઢટલીક વખત કપટ વૃત્તિથી મનમાં પડદો રાખી સુખથી મીઠું મીઠું બોલે છે પરંતુ તે વિશ્વાસ કરવા યોગ્ય નથી. જ્ઞાની પુરૂષો આવા પ્રપંચી લોઢાના જ્ઞાનને પણ અજ્ઞાનજ કહે છે ઠમકે. સત્ય જ્ઞાનરૂપી સૂર્ય ઉદય પામ્યે સતે કિલષ્ટ કર્મ બંધના કારણે ભૂત રાગ, દ્વેષ કે, મોહાંધકાર રહેવા પામેજ નહિં. આવા માયાવીની મતિને જ્ઞાની પુરૂષો કુમતિ રૂપજ ગણે છે અને તેમણે ધારેલાં શાસ્ત્રને શસ્ત્રરૂપજ જણાવે છે. વક્રગતિ ગમન કરનારનો કયો સર્જન વિશ્વાસ કરે ! ‘કહેવું કંઈ અને કરવું કંઈ’ એ માયા મૃષારૂપ મહાપાપ સ્થાનક છે જેમ ત્રિદોષના પ્રકોપથી સન્નિપાત થાય છે. રાગ દ્વેષ અને મોહની પ્રયજતાથી ઉક્ત મહાદોષ પ્રગટે છે, જેમ રોગને નાબૂદ કરવા કામી લોઢા કુપથ્યાદિકનો ત્યાગ કરી પથ્ય

૧૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

આપધનું સેવન કરે છે તે જન્મ, મરણ રૂપ મહા રોગને ટાળવા
ખપી લોકોએ માઠા રોગ રોષ અને મોહરૂપ કુપથ્ય તણ અમૃત
સમાન હિતકારી શ્રી જિન આજ્ઞા મુજબ ધર્મ રસાયન શ્રદ્ધાપૂર્વક
સદા સેવવા તત્પર રહેવું વ્યાજબી છે. માયા મૃષા જેવા મહા
દોષથી દૂર રહેવા અને ઉત્તમ પ્રકારની સરલતા સેવવા ઉપાધ્યા-
યણ મહારાજ ફરમાવે છે કે—

સતરમું પાપનું સ્થાન, પરિહરજો સદ્ગુણ ધામ,
જન્મ વાધે જગમાં મામ હો લાલ માયા મોહનવિ કીજે. ૧
એતો વિષને વળીય વધાર્યું, એતો રાક્ષને અવળું ધાર્યું,
એતો વાધનું બાળ વકાર્યું. હો લાલ ૦ ૨
એતો માચીને મોસનાઈ, થઈ મોટા કરેય ઠગાઈ,
તસ હેઠે ગઈ ચતુરાઈ. હો લાલ ૦ મા ૦ ૩
બગલા પેરે પગલાં ભરતાં, થોડું બોલે જાણે મરતાં,
જગ ધંધે ધાલે ફિરતા. હો લાલ ૦ મા ૦ ૪
જ કપટી બોલે જૂઠું, તસ લાગે પાપ અપૂઠું;
ખંડિતમાં હોય મુખ જૂઠું. હો લાલ ૦ મા ૦ ૫
દંભીતું જૂઠું મીઠું, તે નારી ચરિત્રે દીઠું,
પણ છે દુર્ગતિ ચીઠું. હો લાલ ૦ મા ૦ ૬
જ જૂઠો દે ઉપદેશ, જન રંજનને ધરે વેષ;
તેહનો જૂઠો સકળ કલેશ. હો લાલ ૦ મા ૦ ૭
ધત્યાદિ તથા,
જૂઠું બોલી ઉદર જ ભરવું;
કપટીને વેષે ફરવું, તે જન્મવારે શું કરવું. હો લાલ ૦ મા ૦ ૮

૧ જીવિત-પ્રાણુ ધારવા વડે.

અક્ષયર્ય પ્રભાવ.

૧૧૧

~~~~~

આવાં હૃદય વેધક વચન સાંભળી દંભીપણું તજી નિર્દંભ વૃત્તિ સેવવા ઉજમાળ થવું તેમજ ભવ્ય જનોને હિતબોધ આપી સિદ્ધે માર્ગે ચઢાવવા એજ આ અત્યુત્તમ ધર્મ સામગ્રી પામ્યાનું ખરેખર કૃણ છે.

અક્ષયર્ય પ્રભાવ.

નર્મદા સુંદરી.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૬૦ થી શરૂ)

સહદેવનું અતિથીગૃહ તેના મહેલના એક ભાગમાં નિર્મિત કરેલું હતું તેમાં અનેક મિજમાનો આવી રહેતા હતા. સહદેવનો અતિથી સત્કાર પ્રસંશનીય હતો. ગમે તે ધર્મનો કે જાતિનો માણસ આવે તેનો સહદેવ ઉચિત સત્કાર કરતો હતો. જો કોઈ સાધર્મી બંધુ આવે તો સહદેવને ધણેજ આનંદ થતો હતો. સહદેવના સ્વભાવમાં સાધર્મીવાત્સલ્ય સર્વદા જાત્રા હતું. સાધર્મી બંધુઓને તન, મન અને ધનથી સહાય આપવાને તે સર્વદા જિતસાહી હતો. કોઈ યોગ્ય અતિથી જોઈ તેનામાં શેમોદ્ગમ થઈ આવતો અને તેના દયાર્દ્ર હૃદયમાં પ્રેમનો ઉમરો આવી જતો હતો. અતિયિનો સત્કાર કરવા અને સાધર્મી બંધુને સહાય આપવામાં તે પોતાને કૃત્ય કૃત્ય માનતો હતો. અનાથ અને નિરાધાર થઈ ગએલા શ્રાવકોના કુટુંબને તે સર્વ પ્રકારની સહાય આપતો હતો. તેના નિર્ભગ હૃદયમાં એવો વિચાર આવતો કે, “ મારા શ્રાવક બંધુઓની સાંસારિક અને ધાર્મિક જીવનતિ કયારે થાય ? ભારત વર્ષ ઉપર જૈન ધર્મનો

૧૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

અને જૈન પ્રજનો ઊત્કર્ષ સર્વદા વૃદ્ધિ પામે અને મિથ્યાત્વરૂપ ગાઢ અંધ:કારમાં તે સૂર્ય રૂપ થાય. ” આવા સુવિચારોની શ્રેણી તેના મનોમંદિરમાં સર્વદા પ્રકાશમાન થતી હતી. નર્મદાપુરીમાં સહદેવે જૈનોને માટે એક અનાયાશ્રમ અને જૈન વિદ્યાર્થીઓને માટે જ્ઞાનશાળા સ્થાપી હતી. તે શિવાય જૈન કન્યાઓને ધર્મનું શિક્ષણ મળે તેવી પણ ગોઠવણ કરી હતી. સહદેવ પોતાના દ્રવ્યનો સહુ-પયોગ કરતો અને સાત ક્ષેત્રોમાં તે વાપરતો હતો.

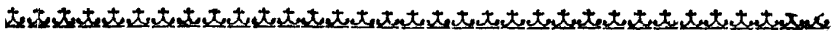
સહદેવની આવી અતિથી સત્કારની સત્કીર્તી સર્વ દેશોમાં પ્રસરી હતી. તે કીર્તિને લઈ કેટલાએક વિદેશીઓ નર્મદા-પુરીમાં યાત્રા કરવાને વાસ્તે આવતા હતા. સહદેવ સર્વનો પ્રેમથી સત્કાર કરતો હતો. અતિથીનો આરાધક સહદેવ પોતાના કુટુંબના લોકોને એકઠા કરી આતિથ્ય ધર્મને માટે બોધ આપતો હતો, તે કહેતો કે, તમારે સર્વદા અતિથીનો સત્કાર કરવો, ઠાઠપણ મિજ-માન આવે તેને ઇષ્ટની જેમ સંતુષ્ટ કરવો. જેના ઘરમાં આતિથ્ય થતું નથી તે ઘર સ્મશાન જેવું છે. વિદેશી અતિથીને બેઠ જ નાખીશ થાય છે તેવા અધમ શ્રાવકને ધિક્કાર છે. છલ કપટ ભરેલા અને આતિથ્યથી ભય પામનારા શ્રાવકો ધર્મથી રહિત છે. આ-તિથ્ય વિનાનો ગૃહવાસ શૂન્ય છે. અને જ્યાં અતિથી સેવા થતી નથી તેવા ગૃહવાસને દેવતાઓ પણ નિંદે છે. આ પ્રમાણે સહદેવ સર્વને બોધ આપતો અને અતિથી સત્કારને પોતાનું અરેખ્ય કર્તવ્ય સમજતો હતો.

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

૧૧૩

પ્રકરણ ૧૧ મું.

મિથ્યાત્વનો ઉચ્છેદ.

મહેશ્વરદત્ત પોતાના મોશાળમાં સુખે રહેતો હતો. મામાના ધરનું ઉત્તમ આતિથ્ય તે સંપાદન કરતો હતો. રૂપભસેન શેઠ જો કે મિથ્યાત્વને લઈ તેના ઉપર વિશેષ ખુશી ન હતા, પણ લોક લજ્જાથી તેની ઉપર પ્રીતિભાવ બતાવતા હતા. વળી સહદેવનો અતિથિ સત્કાર ઉત્તમ હોવાથી તેના સત્કારમાં પણ ઢાઢ જાતની ખામી ન આવતી ઢાઈવાર રૂપભસેન શેઠ તેનું મિથ્યાત્વ દૂર થાય તેવો બોધ પણ આપતા હતા.

સત્સંગનો પ્રભાવ મોટો છે. સત્સંગરૂપ કલ્પવૃક્ષનું સેવન કરવાથી પ્રાણિ મન વાંછિત ફળ મેળવી શકે છે. સહદેવના પરમ આસ્તિક શ્રાવક ધર્મના રાગી કુટુંબને જોઈ મહેશ્વરદત્તના દૃઢ્યમાં સારી અસર થવા લાગી. પોતે આવા ઉત્તમ શ્રાવક કુલનો ભાણેજ હોઈ મિથ્યાત્વના મલિન સંસ્કારથી યુક્ત છે. તેને માટે તેને પશ્ચાત્તાપ થવા લાગ્યો. વળી તે સાથે માતુલ પુત્રી નર્મદાસુંદરી. સંપાદન કરવાનો અધિકારી થવા પોતે આતુર હોવાથી શુદ્ધ દૃઢ્યવડે શ્રાવક થવા તે ઇતેજરી રાખતો હતો.

નર્મદાપુરી સહદેવના નિવાસથી જૈન પુરી બની હતી. એ પવિત્ર ક્ષેત્રમાં જૈન મુનિઓના સતત વિહાર થતા હતા. પ્રત્યેક સ્થાને આર્હત ધર્મની ઉત્તમ પ્રભાવના થતી હતી. પર્વના પવિત્ર દિવસોમાં મોટા ઠાઠમાઠથી પૂજાઓ ભણાતી હતી. વિદ્વાન્ મુનિઓના વ્યાખ્યાનોથી ઊપાશ્રય ભૂમી ગાજતી હતી. જૈન બાલિકાઓ

૧૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~સુન્દર પોશાક પહેરી જિન ચૈત્યના દર્શન કરવા જતી હતી. જ-~~
 આમાં વિદ્યુતની જેમ નર્મદાસુન્દરી દીપી નીકળતી હતી. આવા
 ધાર્મિક દેખાવો જોઈ મહેશ્વરદત્ત જૈન થવાને વિશેષ જાતસુક થયો.
 તેના ભાવિ હૃદયમાં શ્રાવક થવાની હોંસ થવા લાગી. તે ભાવના
 કરવા લાગ્યો કે, હું હવે ક્યારે જૈન ધર્મનો આરાધક થજી ? મારે
 જન્મ શ્રાવકપણાથી ક્યારે કૃતાર્થ થાય ? મારા મલિન હૃદયમાંથી
 મિથ્યાત્વનો મલ દૂર થાઓ.

આવું ચિંતવતો મહેશ્વરદત્ત જૈન ધર્મનો પૂર્ણ રાગી
 થયો. તેણે ઠાઈ વિદ્વાન્ મુનિનું શરણ લીધું. શ્રાવકના શુદ્ધ આચાર
 શ્રાવકની પવિત્ર ક્રિયાઓ અને શ્રાવક હચિત વ્રત આચરવા તે
 તત્પર થયો. નવકાર મંત્રથી માંડી તે શ્રાવકની સર્વ ક્રિયાનો અ-
 ભ્યાસી થયો. ઉત્તમ આસને બેસી તે સામાયિક ગ્રહણ કરતો
 અને તેને વિધિથી પાલતો હતો. પવિત્ર અને નિર્મળ હૃદયથી તે
 ચૈત્ય વંદન કરતો હતો. કાયોત્સર્ગની પવિત્ર ક્રિયામાં તે ત્રિકરણ
 શુદ્ધિથી પ્રવર્તતો હતો. તે પ્રવિત્ર ક્રિયાને અંતે એ મહાશયના મુ-
 ખમાંથી સ્તુતિની મધુર વાણી એવી નિકળતી કે જના પ્રતિધ્વનિ-
 થી સર્વસ્થલે શાંતિ સુધાના શીતળ પ્રવાહ પ્રસરતાં હતાં. પ્રતિક્રમ-
 ણની ક્રિયામાં તે નિપુણ થયો હતો તે સાથે પ્રત્યેક સમયે શુદ્ધ
 ભાવથી એ ક્રિયા આચરતો હતો. સાત લાખનો પાઠ ભણ્યા પછી
 તે અઢાર પાપસ્થાનને આલોવતો હતો. અને પ્રત્યેક યોગ્ય સમયે
 મિથ્યાદુષ્કૃત આપતો હતો. મુખવસ્ત્રિકાની પ્રતિલેખના કરી તે
 દ્વિગુણ વંદના કરતો હતો. સામાયિક, ચતુર્વિંશસ્તવ, વંદના પ્રતિ-
 ક્રમણ, કાયોત્સર્ગ અને પ્રત્યાખ્યાન એ છ આવશ્યકતુ વારંવાર

જૈન વિદ્યારંભ સંસ્કાર.

૧૧૫.

સમસ્ત જીવોનાં સંસ્કાર કરતો હોય. સમ્યક્ત્વના સકલ યોગ્યતા તેણે કંઠસ્થ કર્યા હતા. તેઓમાં જ્યારે દશ પ્રકારના વિનય તે પઠન કરતો ત્યારે નિર્મળ દૃઢ્યમાં ધર્મની ભાવના વિશેષ દૃઢ થતી હતી. છ પ્રકારની જાતનામાં તેને મિથ્યાત્વની ઊપર વિશેષ તિરસ્કાર આવતો હતો અને તેના કુલમાં થયેલા પોતાના જન્મને તે ધિક્કારતો હતો. છ પ્રકારના સ્થાન ઉપર તે વિશેષ મન ન કરતો અને તેમાં પોતાની દૃઢ આસ્તા આરોપતો હતો. ભવાભિનંદી જીવના લક્ષણો તેણે અભ્યાસથી કંઠસ્થ કર્યા હતા, અને તેના લક્ષણો પોતામાં ન આવે તેને માટે સાવધાન રહેતો હતો મિથ્યાત્વના ચાર પ્રકારનો ગંભીરાર્થ જાણી તેમાંથી મુક્ત થવા તે પ્રયાસ કરતો હતો.

અપૂર્ણ.

જૈન વિદ્યારંજન સંસ્કાર.

અથવા.

જૈન શાસ્ત્ર પ્રમાણે છોકરાને પ્રથમ નિશાળે બેસારવાનો વિધિ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૬ થી સાંધણુ.)

પાઠશાળામાં ગયા પછી ગુરૂએ વિદ્યાર્થીને સન્મુખ બેસારી નીચેનો શ્લોક બોલવો.

૧૧૬

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

~~~~~

* અજ્ઞાન તિમિરાંધાનાં જ્ઞાનાંજનશલાકયા ।

નેત્રમુન્મીલિતં યેન તસ્મૈ શ્રી ગુહ્યે નમઃ ॥ ૧ ॥

યાસાં પ્રસાદાદધિગમ્ય સમ્યક્ શાસ્ત્રાણિ વિદંતિ પરં પદં જ્ઞાઃ ।

મનીષિતાર્થપ્રતિપાદિકાભ્યો નમોઽસ્તુ તાભ્યો ગુરુપાદુકાભ્યઃ ॥૨॥

સત્યે તસ્મિન્નરતિરતિદં મૃહ્યતે વસ્તુ દૂરા ।

દપ્યાસન્નેઽપ્યસતિ તુ મનસ્યાપ્યતે નૈવ કિંચિત્ ।

પુંસામિત્યપ્યવગતવતામુન્મનીભાવહેતા ।

વિચ્છા બાઢં ભવતિ ન કથં સદગુરુપાસનાયામ્ ॥ ૩ ॥

ઈતિ મત્વા ત્વયા વત્સ ત્રિશદ્ધોપાસનં ગુરોઃ ।

વિધેયં યેન જાયન્તે ગોધીકીર્તિધૃતિશ્રિયઃ ॥ ૪ ॥

આ પ્રમાણે વિદ્યાર્થીને ગુરુ ભક્તિભાટે આપી, વિદ્યાર્થી પાસેથી સુવર્ણ, વસ્ત્ર કે યથારહિત દક્ષિણા લઈ ગુરુ પોતાને ઘેર ભય.

* અજ્ઞાન રૂપ અંધકાર વડે અંધ થયેલા પુરૂષોને જ્ઞાનરૂપ અંજનશલાકાવડે જેમણે નેત્ર ઉઘાડ્યું છે, તે શ્રી ગુરુને નમસ્કાર હો. ૧

જેમના પ્રસાદથી પ્રાપ્ત પુરૂષો સમ્યક્ શાસ્ત્રોને સંપાદન કરી પરમપદને પામે છે. અને જે વાંછિત અર્થ ને આપનારી છે. એવી શ્રી ગુરુની પાદુકાને નમસ્કાર હો. ૨

જે હોવાથી અરતિ તથા રતિને આપનાર વસ્તુને દૂરથી ગ્રહણ કરાય છે અને જે ન હોવાથી નજીક છતાં પણ મનની અંદર કાંઈ આવતું નથી એમ ભણનારા પુરૂષોને ઉલ્લાસ કરવાના હેતુ રૂપે સદ્ગુરુની ઉપાસનાને વિષે ગાઢ ઇચ્છા કેમ ન થાય ? અર્તાન્ થાયજ. ૩

હે વત્સ, । આવું વિચારીને તારે મન, વચન તથા કાયાની શુદ્ધિવડે ગુરુની ઉપાસના કરવી જેથી વાણી, યુદ્ધિ, કીર્તિ, ધૃતિ અને લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે. ૪

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૧૭

~~~~~

પછી ઉપાધ્યાય મેહેતાજી પ્રથમ માતૃકા-કર્કકો બારાખડી વિગેરે ભણાવવાનો આરંભ કરે.

જૈન ગ્રાંથો હોય તો તેને આર્ય (જૈન) વેદ, તેના છ અંગ તથા ધર્મ શાસ્ત્ર ભણાવે, જૈન ક્ષત્રિય હોય તો પ્રથમ ચૈદ વિદ્યા, પછી આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ હંડ નીતિ શાસ્ત્ર અને બીજા આજીવિકાના શાસ્ત્રો ભણાવે જૈન વૈશ્ય હોય તો તેને ધર્મશાસ્ત્ર, નીતિશાસ્ત્ર, કામ શાસ્ત્ર, અર્થશાસ્ત્ર ભણાવે અને શૂદ્ર હોય તો નીતિ, આજીવિકા શાસ્ત્ર, શિલ્પ કારીગરી અને તેને યોગ્ય કલાઓ ભણાવે. તેપછી નવીન વિદ્યાર્થી ચતુર્વિધ સંઘની પૂજા કરે અને મુનિઓને આહાર, વસ્ત્ર પાત્ર, તથા પુસ્તકના દાન આપે.

આ પ્રમાણે જૈન શાસ્ત્રમાં વિધારંભ સંસ્કારનો વિધિ આપેલો છે; જે સર્વ જૈન બંધુઓએ પ્રવર્તન કરવા યોગ્ય છે.

શ્રીવિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(ગત વર્ષ અંક ૧૨ નું પૃષ્ઠ ૨૯૨).

ગુરુ ભક્તિથી રંગિત, ગુરુવાણીરૂપ સુધા પાનમાં તૃષાતુર, ચારિત્રના પ્રભાવથી પ્રકાશિત, સંયમરૂપ અલંકારથી અલંકૃત, પરોપકારમાં પરાયણ, અધ્યાત્મજ્ઞાનનો અભિલાષી, શારદાની પૂજામાં આસક્ત, ભવવાસનાથી રહિત, કંઠણથી ભરપૂર અને સ્વાધ્યાય ધ્યાનમાં તત્પર એવો શિષ્ય સમાજ પૂર્વ પ્રમાણે શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિની સાંનિધ્ય પ્રશ્ન પુછવાની ઇચ્છા એ પ્રાપ્ત થયો. આજ તે વિદ્વાન શિષ્ય સમાજ નિર્ણય કર્યો હતો કે આપણે

૧૧૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુરુશ્રીને ત્રણ પ્રશ્નો પૂછવા. આ જગતમાં દ્રવ્યથી આંધળા, બે-
હેરા અને મુંગા મનુષ્યો જેવામાં આવે છે. પણ ભાવથી આંધળા,
બહેરા અને મુંગા મનુષ્યો કેવા હશે ? તે આપણે જાણવું જોઈ-
એ. આવા સદ્વિચારથી તેઓ ગુરુશ્રીના ચરણ કમલની સમીપ
આવી વિનયથી બેઠા.

એ પરાયકારી ગુરુશ્રીને વંદના કરી સર્વ વિદ્વાન શિષ્યો આ
પ્રમાણે બોલ્યા—કૃપાણુ મહારાજ. આજે આપના આશ્રિત શિષ્યો-
ને આપની પવિત્ર વાણીનો પ્રસાદ આપી કૃતાર્થ કરશે. પછી તે
વિનીત શિષ્યોએ આ પ્રમાણે પ્રશ્ન કર્યો— “ કોઽધઃ ” “ આં-
ધળો કોણ ? ” સૂરિએ સત્વર ઉત્તર આપ્યો—“ યોઽકાર્યરતઃ ”
“ જે અકાર્ય—નહારા કામ કરવામાં તત્પર છે, તે આંધળો છે. ” તે
સાંભળતાંજ સુજ્ઞ શિષ્યોના નિર્મળ હૃદયમાં આનંદ પ્રગટ થઈ
આપ્યો. પછી તરતજ બીજે પ્રશ્ન કર્યો—“ કો બાધરઃ ” “ બે-
હેરા કોણ ? પ્રતિભાથી પ્રકાશિત એવા ગુરુશ્રીએ જરા વિચાર કરી
જણાવ્યું—“ યઃ શૃંગોતિ ન હિતાનિ ” જે પોતાના હિત સાં-
ભલે નહી, તે બહેરા છે. ” ગુરુને ઉત્તર સાંભળી શિષ્યોના હૃદ-
યમાં આનંદ ઊર્મિ ઉછલવા લાગી. અને ગુરુશ્રીની બુદ્ધિની ચમ-
ત્કૃતિ જોઈ તેઓ આશ્ચર્ય મગ્ન થઈ ગયા. પછી તેમણે ત્રીજે પ્ર-
શ્ન કર્યો. “ કો મૂકઃ ” “ મુંગો કોણ ? ” વિદ્યુદ્ધ શિરોમણિ
સૂરિરાજ બોલ્યા—“ યઃ કાલે પ્રિયાણિ વક્તું ન જાનાતિ ” “ જે
અવસરે પ્રિય વચન બોલી જાણે નહોં તે મુંગો છે. ” આ ઉત્તરથી
પણ શિષ્યોના હૃદય ચમત્કાર પામી ગયા.

ઉપરના ત્રણ પ્રશ્નનું વિવેચન કરતાં સૂરિશ્રીએ જણાવ્યું કે

શ્રી વિમલચંદ્રસુરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૧૯

તમારા આજના પ્રશ્નો સર્વ મનુષ્યોને મનન કરવા યોગ્ય છે. આ જગતમાં પ્રાણિયો બીજને દુઃખી થતાં પ્રત્યક્ષ જુવે છે, તે છતાં કુ-કર્મ કરવામાં જરા પણ અચક્રતા નથી. કુકર્મનાં ફલ અનુભવ્યાં હોય, જ્યાં હોય અને સાંભળ્યાં હોય તે છતાં તેઓ અંધ થઈને તેમાં પડે છે એટલું જ નહીં પણ તેનો પશ્ચાત્તાપ કરતાં પણ તેઓ વિચારતાં નથી. વિશેષ આશ્ચર્યની વાત એ છે કે, કેટલાએક તો એક વાર કુકર્મનું ફલ ભોગવી દુઃખી થયા હોય તે છતાં પાછા તેવાજ કામમાં તત્પર થાય છે. કુકર્મની શિક્ષા ખંને લોકમાં થાય છે. ચોરી, ખરી અને હિંસા કરનારા પ્રાણીઓ આ લોકની અને પરલોકની ખંને પ્રકારની શિક્ષા ભોગવે છે. કદિ પરલોકની શિક્ષા પરોક્ષ હોવાથી જોવામાં આવતી નથી તો તેનો ભય ન રાખે પણ આ લોકની રાજ દંડ વિગેરે શિક્ષા તો તે પ્રત્યક્ષ જુવે છે અને અનુભવે છે, છતાં તેઓ તેને ભૂલી જાય છે અને પાછા કુકર્મ કરવા તત્પર થાય છે, તેથીજ કહેવામાં આવ્યું છે કે, “ જ અકાર્ય—કુકર્મ કરવામાં તત્પર રહે, તે આંધળો છે. ”

સર્વ મનુષ્યને પોતાનું હિત કરવું, તે વિશેષ પ્રિય હોય છે; પણ પોતાનું હિત શેમાં છે. એ પ્રથમ અવશ્ય જાણવું જોઈએ. અદ્યપ્યુદ્ધિવાલા મનુષ્યો અહિતને હિત માને છે. કેટલાક દુરાચરી લોકો પોતાની બુદ્ધિનો ગર્વ રાખી પરબુદ્ધિના વિચારને વખોડી નાખે છે, તેવા પંડિત માની પુરૂષો પોતાનું હિત સાંભલતા નથી અને બીજાએ ઉપદેશ કરેલા હિતને તેઓ ખરું હિત માનતા નથી. તેથી કહેવામાં આવ્યું છે કે, “ જ પોતાનું હિત સાંભળે નહીં તે ખરેખરો બહેરો છે. ”

આ વિશ્વમાં સમય પ્રમાણે વર્તનાર મનુષ્ય સર્વદા સુખી

૧૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

યાય છે. સમય વર્ત્તવો એ વિશ્વ રીતિનો મુખ્ય નિયમ છે. સમય ને જાણ્યા વિના પ્રવૃત્તિ કરનાર મનુષ્ય કષ્ટકારી દશાને અનુભવે છે સાહિત્યના વિદ્વાનો સમયનું ઉલ્લાંઘન કરનાર મૂર્ખને સમયમ-
તિજ્ઞ કહે છે. સમયને અનુસરીને પ્રવૃત્તિ કરવી, સમયને અનુ-
સરીને વાણી ઉચ્ચારવી. એ જગતની માનનીયનીતિ છે. વિશેષ
કરીને સમયને અનુસરી બોલવામાં વધારે રહસ્ય સમાયેલું છે.
ઠેટલાએક વચનો સમય પરત્વે શોભારૂપ અને સાર્થક થાય છે.
સમય યુક્ત્યા પછી ઉપ યુક્ત કરેલી વાણી વંધ્યાની જન્મ નિષ્ફલ
થાય છે એટલુંજ નહીં પણ વખતે મોટી હાનિ ઉત્પન્ન કરે છે,
તેથી કહેવામાં આવ્યું છે કે, “જે સમય આવતાં પ્રિય વચનભણી
બોલી જાણે નહીં. તે મુંગો છે.” પ્રિય શિષ્યો, આ તમારા ત્રણ
પ્રશ્નો ઉપરથી ભાવથી, અંધ બધિર અને મુંગા મનુષ્યને તમારે
જાણી લેવા અને તે ઉપરથી ઉત્તમ નીતિનું રહસ્ય સંપાદન કરવું.
સૂરશ્રીએ કરેલા આ વિવેચનથી સર્વ શિષ્યો અત્યંત હર્ષ પામ્યા
અને તે પ્રશ્નની નીચે પ્રમાણે અમૂલ્ય ગાથા તેઓએ આનંદ પૂર્વક
કંઠસ્થ કરી લીધી.

કોંડધો યોડકાર્યરતઃ કો બધિરો યઃ શ્દળોતિ ન હિતાનિ ।

કો મૂકો યઃ કાલે પ્રિયાણિ વક્તું ન જાનાતિ ॥ ૧૬ ॥

શિષ્ય—આંધલો કોણ ?

ગુરુ—જે નકારા કામ કરવા તત્પર હોય તે.

શિષ્ય—બહેરો કોણ ?

ગુરુ—જે પોતાનું હિત સાંભલે નહીં તે.

શિષ્ય—મુંગો કોણ ?

ગુરુ—જે સમય આવતાં પ્રિયવચન બોલી જાણે નહીં તે.
અપૂર્ણ.